

Çöz Artık Gönül Sargılarımı

– S. Yetgin · 03 Mayıs 2014

Gölgenin saklılarında ürkek bir esintiyle çarpınca yüreğime
Güneşine sırtımı yüreğine sırrımı içime gülüşlerini beledim
Ceylan gözlerindeki o sevdıyla dizlerindeki kutsal vefayla
Kâinatın en leylim sevdasıyla mevsimlerle çoğalıyorum ben

Seninle demlenmiş sıcak bir çayın daha ilk yudumunda sarhoş aşklara vuruyorum kendimi. Yüreğime batırıp tüm unutulmuşları, paslanmış bir ayrılığa kaşık sallıyorum yeniden. Üzerinde kırık dal parçacıkları taşıyan yeşil sulara göğsümdeki şafak rengi sancılarla susmuş derinliklerini izliyorum. Aktıkça sana, rüzgara kapılmaktan korkan yaprakça ve isimsiz balıkların yüzgeçlerindeki kıpırtıyla denizlerinin durgunluğuna kendimi bırakıyorum.

Anlamalısın ki, öylesi bir sarhoşluk değil benimkisi. Sokakları naralara boğan, delikanlı isyanlarını zulasında gezdiren ve yağmur yağınca dar sokaklardaki kiremitli evlerin saçaklarına saklanan bir düş bozumu değil. Dolunca boşalan kadehimdeki içki gibi, yüreğime tetiklenen bir kurşun gibi usul usul bir sevda büyütüyorum sana. Masallardan, filmlerden derlediğim bir İstanbul konseridir ruhuma seslenişin. Kalabalık bir kentin adımlarımı bilmeyen kaldırımlarında seninle umudu arşınlayıp gelecek zamanları kaşıklamak isterim. Sözcüklerimin kilitli sandıklarını açınca gülüşlerin ve bitince kafiyesiz düşüncülerin, önce sen deşeceksin ozan göğsümü. Yıldız düşlerim sokulunca bakir yüreğine gül dudaklım, içeceksin şarkılarımın ölümsüzlük iksirini.

Gecenin çiyinden nemlenen aynalarımı silince adına rastlıyorsam, özleminin yalnızlıklarında gölgeni cebimde gezdiriyorsam, sürgülü kapılarına kilit, duygulu yüreğine divit oluyorsam, her gece mavi duvarlarına yeni resimlerini asıyorsam, gönlünün limanına er geç demir atacaktır bu yorgun gemi. Akrebin kara hükmünün geçmediği, zehrinde yenilgiler taşıdığı bu yaşam coğrafyasında ninnili beşiklerde gülüşlerinle büyüyorum yaralarımın aldırmadan.

Sevdanın raylarını hıçkırıkla döşeyen molasız işçilerin rüzgâra yapışınca soluğu, umut tünelleri kimliksiz insanlara açar gönlünün sırlarını. En çok özlemin taşıdığı yürek heybesinde oyunlara doymamış binlerce çocuğun gülüşü ve küskünlüğü de saklıdır. Kırmızı balonlar, renkli bilyeler ve tozlu resimler gibi hayalden oyuncaklar asırlardır belleklerde saklanır. Bu aldatıcı evrimleşmelerde arıların çiçeklere sevdası gibi, karıncaların ezilmek korkusunu sürekli taşıdıkları mutluluk denizinde sevda asırlardır gizemini gizleyen efsane bir hayat güvertesidir belki de.

Yüreğimin tuvalinde iksir gözlerinin derinliklerinde sakla beni. Sen güldükçe sana yorulup, ellerin üşüdükçe avuçlarına dolup, ruhun beni aradıkça yanaklarında şefkat olup, göz kapaklarında uyku,

gönlündeki tutku olurum ben. Rüzgârlarının ülkeme taşıdığı polenlerle, gözlerinin derinliklerindeki uçsuz bucaksız göllerle, toprak gibi vefalı yüreğinle bir mevsimin papatyaları erken açtı yüreğimde. Biz yüreğimizde her sabah balıklar yüzdürüp, acıyı eleklerden geçirip, sadece kutsal bir sevdayı düşleyip yürüdük birbirimizin içine.

Dönüşümü olmayan kirlenmiş suların toprağa sızdığı, ama sevdanın yeşerdikçe dudak aradığı, aşkın felsefesinin asırlardır tartışıldığı bu 'sevmek ya da sevişmek' çoğullaşmasında yüreğimi parsellemişsin sen. Yüreğimin saklılarında gezinen yılık atlarıyla, andıkça seni, tenimde şaklayan kırbaçla ıslanmak istiyorum yemyeşil ovalarında.

Şimdi, tenimle birlikte yanıyor gece. Habersiz sarılışlarımızın terli buluşmalarında istiyoruz ve diliyoruz ki, ne gündüz bitmeli, ne de gece. Dudaklarımızda büyüyen öpüşlerle arada bir gözyaşların düşer yanaklarına. Üşüyünce ellerin, ıslanınca gözlerin ve özleyince beni yüreğin, gündüzünde gece, gecende hiç türetilmemiş tümce, bu anlaşılmaz küre döndükçe 'sevdan' olurum, tutkuyla beni ağırladığın gönlünün saltanatında.

Selahattin YETGİN